

Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΓΗΠΟΣ ΟΥΙΛΙΕΛΜΟΥ
ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΑΥΤΗΣ.

Έχετε ενώπιόν σας τὴν εἰκόνα τοῦ μικροῦ υἱοῦ τῆς πριγκιπίσσης Οὐίλλιελμου τῆς Πρωσσίας μετὰ τῆς μητρὸς του. Τὸ νήπιον τοῦτο εἶναι ἔγγονος τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας, ἂν ζήσῃ δὲ θὰ ᾔται ποτε αὐτὸς αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας· ἡ ἡμέρα ὁμως αὐτῇ φαί-

καλοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ἀναθρέψουν ἐν φόβῳ Κυρίου, ὥστε νὰ ᾔται ποτε ἱκανὸς νὰ ἐκπληροῖ καλῶς ὅλα τὰ χρέη τῆς ὑψηλῆς του θέσεως.

ΠΥΓΜΑΙΑ ΦΥΤΑ.

(Ἐκ τοῦ 'Αστέρος τῆς 'Ανατολῆς)

Υπὸ τινες ἐπόψεις οἱ Σῖναι καὶ οἱ 'Ιάπωνες εἶναι οἱ ἐπιδεξιότατοι κηπουροὶ τοῦ κόσμου· ἡ δύναμις, ἣν

Ὁ δισέγγονος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς μητρὸς του.

νεται ἀκόμη μακράν, διότι πρέπει πρῶτον νὰ ἀποθάνῃ ὁ πρόπαππὸς του, ὁ πάππος του καὶ ὁ πατήρ του, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ του νὰ βασιλεύῃ. Εἶναι προσέτι καὶ δισέγγονος τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας τῆς 'Αγγλίας, διότι ὁ πατήρ του εἶναι ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆς πρεσβυτέρας κόρης τῆς Βικτωρίας.

Τὸ μικρὸν τοῦτο νήπιον δὲν ἤξεύρει ἀκόμη πόσαι τιμαὶ καὶ ποία ὑψηλὴ θέσις τὸν ἀναμένουν, ἔχει ὁμως

ἔχουσι τοῦ νὰ κυβερνώσι καὶ καθορίζωσι τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν, φαίνεται ἀληθῶς ὑπερφυσικὴ, ἕως οὗ γνωσθῇ ἡ ἀρχή, καθ' ἣν ἐκτελεῖται· τότε δὲ γίνεται ἀπλουστάτη.

Οἱ μὲν Σῖναι ἀσμενίζονται λίαν εἰς πᾶν τὸ ἀλλόκοτον καὶ ἄρρυθμον, ὥστε τὰ προϊόντα τῆς κηπουρικῆς των εἶναι ἥττον εὐχάριστα ἢ τὰ τῶν 'Ιαπώνων κηπουρῶν. Καὶ ἐπίστανται μὲν κατὰ βάθος τὴν τέχνην τοῦ

νὰ κωλύωσι τὴν αὐξήσιν τῶν δένδρων, ἐφαρμόζουσιν ὅμως αὐτὴν οὕτως ὥστε τὰ κολοβά φυτὰ ὁμοιάζουσι μᾶλλον εἰς τερατώδη τινὰ ζῶα ἢ εἰς προϊόντα τοῦ φυτικοῦ βασιλείου

Οἱ Ἰάπωνες ἀπ' ἐναντίας διαπρέπουσιν ἐπὶ φιλοκαλία, ἐπομένως ὀλιγίστας ἀρρῶθιμους μορφὰς ἀπαντᾷ τις μεταξὺ τῶν προϊόντων τῆς τέχνης των. Πᾶσα Ἰαπωνικὴ οἰκία ἔχει καὶ τὸν κήπὸν τῆς, εἰ δυνατόν, οἱ πλούσιοι ὅμως καὶ μόνοι δύνανται νὰ ἔχωσι μεγάλους κήπους, οἱ δὲ κῆποι τῶν ἐχόντων μετρίαν μόνον κατάστασιν εἶναι πολλάκις μικρότεροι τοῦ δαπέδου ἐνὸς

ρόμοιον περιφέρεται ὡσαύτως διὰ μηχανισμοῦ διὰ τῶν ἀναδενδράδων. Τὰ φυτὰ ὅμως καὶ τὰ ἄνθη εἶναι γνήσια, ἐπιτηδεύτατα κολοβωθέντα. Ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι ἡ νάννος μηλέα παρίσταται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀληθοῦς τῆς μεγέθους. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐγείρεται, διὰ τίνος μέσου κωλύεται ἡ αὐξήσις τῶν φυτῶν τούτων; Ἡ ἀρχὴ εἶναι ἀπλουστάτη, ὁ κηπουρὸς ἀντενεργεῖ πρὸς τὴν φύσιν. Γινώσκων ὅτι, ὅπως κανονικῶς ἀδεήσει πᾶν φυτὸν ἔχει χρειαίαν τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου, θερμότητος, ὑγρότητος καὶ τροφῆς ἐκ τοῦ ἐδάφους, λαμβάνει τοιαῦτα μέτρα ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὸ τὸσον

Ἡ νάννος μηλέα.

θαλάμου. Οὐχ ἤττον ἀνάγκη ὁ μικρὸς οὗτος κήπος νὰ περιέχῃ τόσα ἀντικείμενα, ὅσα οἱ μεγάλοι, ἐπομένως τὰ πάντα νὰ ᾔναι μικρογραφικά. Οὐχὶ σπανίως βλέπει τις ἐντελῆ χωρογραφίαν ἐντὸς χώρου οὐχὶ εὐρυτέρου τῆς ἐπιφανείας εὐμεγέθους τραπέζης. Ἐν αὐτῇ βλέπει τις ὄρος, ποταμὸν, λίμνην, βράχους καὶ ἄντρον, ἀναδενδράδας καὶ στενωποὺς, γεφύρας, καρποφόρα δένδρα, θάμνους καὶ ἄνθη μετὰ τοσαύτης τέχνης διευθετημένα, ὥστε νὰ ᾔναι ἀκριβῆς μίμησις τῆς φύσεως. Ἐν τῇ λίμνῃ καὶ τῇ ποταμῷ βλέπει τις θαυμασίους ἰχθύς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς, ὅστινες κινουῦνται διὰ μηχανισμοῦ, ἐνῷ πελαργὸς ἢ ἄλλο τι πτηνὸν πα-

μόνον τούτων πάντων ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς συντήρησιν ζωῆς. Λαμβάνει λ. χ. μικρὸν μόσχευμα ἢ παραφυάδα δύο περίπου ὑφεκατομέτρων τὸ ὕψος, ἀποκόψας δὲ τὴν κυρίως ῥίζαν αὐτοῦ, ἐνθάβει αὐτὸ ἐντὸς ἀδαθοῦς πινακίου, οὕτως ὥστε τὸ ἄκρον τῆς ἀποκοπείσης ῥίζης νὰ ἐρεῖδῃται ἐπὶ λιθαρίου· τοῦτο κωλύει τὴν διὰ τοῦ στελέχους πρόσληψιν τροφῆς. Ἐναποθέτει ὡσαύτως καὶ τεμάχια πηλοῦ, ἴσου μὲ κύαμον, ἅτινα παρέχουσιν ὅσον οἶόν τε ἐλαχίστην τροφήν εἰς τὰς ἀπολειφθείσας ῥίζας. Τὸ ὕδωρ, ἡ θερμότης καὶ τὸ φῶς τῇ παρέχονται μόνον ἱκανὰ πρὸς συντήρησιν ζωῆς, πᾶσαν δὲ προσπάθειαν τοῦ ταλαιπώρου φυτοῦ

νά προβάλλῃ νέας παραφυάδας κωλύει ὁ κηπουρὸς κλαδεύων αὐτὸ διὰ ψαλίδος ἢ μαχαίρας πεφυρακτωμένης· μέχρις ἐρυθρᾶς πυρακτώσεως. Τὴν μέθοδον ταύτην ἀκολουθήσας ἐπὶ 5 - 15 ἔτη κατορθώνει ἐπὶ τέλους νὰ παραγάγῃ κανονικώτατον καὶ ἔρρυθμον δενδρύλλιον, ὕπερ οὐ μόνον θάλλει καὶ ἀνθεῖ ἀλλὰ καὶ καρπὸν φέρει, νάννον τέκνον νάννου γονέως.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

(Συνέχεια· ἴδε παρελθὼν φύλλον.)

ΚΕΦΑΛ Θ'.

— «'Ανοησίας λέγεις!» διέκοψεν αὐτὸν ὁ Στρατηγός· «ἀπ' ἐναντίας μάλιστα θὰ ἔχαιρον βλέποντές σε ἀνυψούμενον τόσον πολὺ.»

— 'Εάν διὰ τῶν ἰδίων μου προτερημάτων ἀνηγχομένη εἰς τὸ ὕψος τοῦτο,» ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος εὐσταθῶς καὶ μετριοφρόνως, «ἄσως νὰ ἔχαιρον καὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῇ δόξῃ μου. Ἀλλὰ τὸ παρὸν ζήτημα εἶναι ὅλως διάφορον. Ἐχω καθήκον πρῶτιστον ν' ἀνταποδώσω τὴν στοργὴν τῶν γονέων μου καὶ τοῦτο δύναμαι νὰ πράξω μόνον καὶ μόνον διαμένων ἐντελῶς υἱός των—μονογενές των τέκνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται ὅλαι αἱ ἐλπίδες των. Ἡ πρότασίς σας, κύριε Στρατηγέ, εἶναι ἐλκυστική, ἀλλὰ θὰ μοὶ στοιχίσῃ τοὺς γονεῖς μου. Μὴ λοιπὸν ὀργισθῆτε ἐναντίον μου, ἀγαπητὲ καὶ σεβαστέ μοι εὐεργέτα, ἐάν δὲν δυνηθῶ νὰ πράξω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.»

Ὁ γέρων ἐσιώπησεν ἐπὶ τινὰς στιγμάς. Τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐπάλαιον,—τὸ αἰσθημα τῆς δυσαρρεσκείας κατὰ τοῦ αἰσθημάτος τῆς φυσικῆς τοῦ ἀγαθότητος· ταχέως ὅμως ὑπερίσχυσε τὸ δεύτερον.

«Δίκαιον ἔχεις, υἱέ μου,» εἶπεν· ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογήσῃ.»

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ συνομιλία, ἥτις ἡδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τόσον σπουδαῖα ἀποτελέσματα διὰ τὸν Γεώργιον. Οὗτος δὲ δὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς γονεῖς του, διότι ἐγνώριζεν ὅτι θὰ τοὺς ἐλόυπει καὶ θὰ τοὺς ἔθλιβεν ἀναίτιως.

ΚΕΦΑΛ Ι.

Τὸ φθινόπωρον εἶχεν ἐπέλθει καὶ ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀρκούντως ἀναλάβει τὰς δυνάμεις του ὥστε νὰ σκέπτεται περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ τάγμα του, ὅτε ἤλθεν εἰδήσεις ὅτι ἡ εἰρήνη εἶχε συνομολογηθῇ μεταξὺ τῶν μαχομένων κρατῶν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Μαγδεμβούργου ἀπεφάσισε νὰ ἐορτάσῃ τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν διὰ μεγάλου συμποσίου, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκληθήσαν ὅλοι οἱ ἐν τῇ πόλει ἀξιωματικοί, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ πλείστοι τῶν μεγάλων ἐμπόρων.

Ὁ Γεώργιος, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ φὸν Βράουν βέδελ, εἶχε συναινέσει νὰ παρακαθίσῃ εἰς τὸ συμπόσιον τοῦτο, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ἐσκέφθη πόσον ὀλίγους φίλους ἀληθεῖς εἶχε μεταξὺ τοῦ πλήθους τούτου, καὶ ὅτι ἡ ψυχρότης τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς θὰ καθίστατο δυσάρεστος. Εἰσῆλθεν ὅμως εἰς τὴν πρῶτην αἴθουσαν, ὅπου εὗρε μόνον πολιτικούς. Μεταξὺ τούτων οὐδεὶς τὸν ἐγίνωσκε προσωπικῶς, ἀλλὰ τὸ φιλόφρον ὕψος καὶ ἡ στολή τοῦ τῷ ἐφείλκυσαν φιλικὴν ὑποδοχὴν. Συνομιλῶν μετὰ τινος δικαστοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν αἴθουσαν, ἥτις ἦτο πλήρης ἀξιωματικῶν.

Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Γεώργιος παρετήρησε νεαρόν τινα κόμητα ταγματάρχην, ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ὅστις ὅμως οὐδεμίαν συμμετοχὴν εἶχε λάβει εἰς τὸν πόλεμον. Μικρὸς ὄμιλος ἦτο συνηγμένος περὶ αὐτὸν, συνομιλῶν περὶ ἐνδόξων κατορθωμάτων καὶ λυπούμενος ὅτι ἡ συνομολόγησις τῆς εἰρήνης εἶχε στερήσῃ αὐτοὺς τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ ἀναδείξωσι τὸν ἥρωισμὸν των.

Μεταξὺ τοῦ κύκλου τούτου ἦσαν καὶ δύο ὑπασπισταὶ τοῦ Στρατηγοῦ, οἵτινες ἂν καὶ μεταξὺ των ἐγέλων περὶ τῆς ἀδυναμίας τὴν ὁποίαν εἰδείκνυε διὰ τὸ ὕφαντό-πουλον,» ἐν τούτοις δὲν ἐτόλμων δημοσίᾳ νὰ δυσαρεστήσωσι τὸ ὕφαντό-πουλον τοῦτο. Διὰ τοῦτο τὸν ἐπλησίασαν καὶ τῷ ὠμίλησαν. Ὁ κόμης παρετήρησε τὸ κίνημα τοῦτο καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Γεώργιον. Ἐκαμὲ λοιπὸν μερικὰς παρατηρήσεις, μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ τὰς ἀκούσῃ ὁ Γεώργιος, ἀλλ' ὅτε οὗτος οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν, ὁ κόμης ἐστράφη πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ εἶπε μετὰ φωνὴν δυνατὴν,

— Λοχαγὲ Βράουν, θὰ μοὶ κάμῃτε τὴν χάριν νὰ με πληροφορήσῃτε ποῖος εἶναι ὁ ἐπαίτης ἐκεῖνος, μετὰ τὸν ὁποῖον περιπατεῖτε καθ' ἐκάστην ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ;»

Ἐγένετο βαθεῖα σιγὴ καθ' ὅλην τὴν αἴθουσαν. Ὁ Γεώργιος ἐστράφη πρὸς τὸν λαλήσαντα καὶ ἀπήντησε μετὰ ἡχηρὰν καὶ ἀποφασιστικὴν φωνήν.

— Ὁ ἀνὴρ, μετὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνω εὐχαρίστησιν νὰ κάμνω περίπατον, δὲν εἶναι ἐπαίτης, ἀλλ' ἐντιμὸς ὑφάντης. Εἶναι ὁ πατὴρ μου!

— Ὁ πατὴρ σας! Καὶ δὲν αἰσχύνεσθε ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐξόχου ταύτης ὁμηγύρεως νὰ ὁμολογήσῃτε τὴν ταπεινὴν σας καταγωγὴν;

— Οὐδέποτε θὰ αἰσχυνθῶ τοὺς γονεῖς μου,» ἀπήντησεν ὁ λοχαγὸς Βράουν· καὶ στραφείς πρὸς τὸν σύντροφόν του, ἐξηκολούθησε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ πόλιν ἦχος ἐπαίνου διῆλθε διὰ τῆς συναναστροφῆς· ἀλλ' ὁ κόμης, οὗτινος ἡ ἐπιθεσις κατὰ τοῦ Γεωργίου εἶχεν οὕτως ἀποθῇ καθ' αὐτοῦ, παροργι-